

var anslaaet til ca. 11½ Mill. Kr. i et Normalaar. Hvor meget af denne anslaaede Lettelse for Normalaaret der kan falde paa Finansaaret 1927—28, er det umuligt med Sikkerhed at beregne, men største Delen deraf falder jo nok paa dette Finansaar. Endvidere er der ogsaa indtraadt en væsentlig ringere Lettelse for forretningsdrivende med Hensyn til de Kontingenter, de svarer efter de sociale Love, ved de Ændringer, der er vedtaget her i Folketinget, og ved at Invaliderentelovforslaget foreløbig er sat ud af Spillet. Disse Lettelser kan nu nemlig ikke anslaas til mere end 4,3 Mill. Kr., medens det tidligere var ikke mindre end 7½ Mill. Kr. Det er særlig Invaliderentelovens 3 Mill. Kr., som her tæller.

De Beløb, jeg her har nævnt for Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, Takstnedsættelserne, Aflastningen af de kommunale Byrder og Nedsættelse af de erhvervsdrivendes Ydelser i Henhold til den sociale Lovgivning, udgør tilsammen for et Normalaar ca. 55 Mill. Kr., og de vil alle blive fortløbende med Undtagelse af den ekstraordinære Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten paa 9,4 Mill. Kr., der kun gælder for 1927—28. Men selvfølgelig bør vi ogsaa for de kommende Aar tilstræbe en Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, og en Nedsættelse, der ikke har den summariske Karakter, som den faar ved Benyttelsen af § 53 i Formue- og Indkomstskatteloven, men som i nogen Grad omformer de Regler, hvorefter Skatten paa-lignes.

Indkomst- og Formueskatten er nemlig ved Siden af de kommunale Ejendomsskatter den mest trykkende Skattebyrde her i Landet. Efter at paa Finanstoldens Omraade saa godt som alt, hvad der kan regnes for Livsfornødenheder, er blevet fritaget for Skat, og kun ganske enkelte store almindelige Konsumartikler bærer en moderat Skat, medens i øvrigt den indirekte Beskatning er lagt i stigende Grad paa Luksusvarer, kan man ikke sige, at de indirekte Skatter, set i Forhold til Kriesituationen, spiller en særlig uheldig Rolle. Derimod er de kommunale Ejendomsskatter og ligeledes Statsformueskatten blevet en overordentlig trykkende Byrde paa hele den besiddende Del af Befolkningen og Erhvervslivet i dets Helhed. Den nugældende Statsformueskats Regler for Progressionen i Skatten virker langt skarpere end Progressionen for Indkomstskattens Vedkommende, og idet Formueskattens Satser intet som helst Hensyn tager til Formuens Afkastning, bliver de for lavt forrentende eller slet ikke forrentende Formuer — og under de nuværende Forhold er der overordentlig mange saadanne, man behøver blot at gennemgaa det landøkonomiske Bureaus sidste